

(Kort bemærkning).

Troels Christensen (V):

Vi tror på, at når der er det forhold, at der jo er mange, der er trætte af bogen, når de er færdige med grundskolen, og de så får en mulighed for at komme i gang med en uddannelse med et praktisk forløb, så vil det være med til at sikre, at vi får flere ind i uddannelsessystemet.

Kl. 16.50

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Næste ordfører, som jeg nu giver ordet, er hr. Bjarne Laustsen.

Bjarne Laustsen (S):

Lovforslaget, vi behandler her i dag, kan synes fornuftigt på mange områder. Min tilgang til det er, at jeg er positiv kritisk over for forslaget. Hvis det ender med, at vi skal støtte forslaget i dets helhed, synes vi, at vi gerne under udvalgsarbejdet vil have lov til at komme med nogle ting, der kvalificerer det, og have nogle garantier fra regeringen, fra ministeren, om, at det her faktisk fører til det ønskede mål, for ellers giver det ingen mening at gennemføre det.

Vi er helt med på, at det er ønskeligt, at flere unge mennesker får en ungdomsuddannelse. Vi er også helt med på, at det er et område, hvor der er risiko for, at der vil komme til at mangle arbejdskraft i fremtiden. Og hvem synes ikke, at det i hvert fald på det område her skal være sådan, at vores ældre medborgere kan få den hjælp, de har behov for.

Derfor er det jo godt, at vi igennem de senere år har fyldt på med hensyn til kvalitet og indhold i SOSU-uddannelserne, og at det er blevet styrket fra kommunerne. Det er blevet rigtig godt for dem, der arbejder med det her, at det ikke bare er tunge løft, men at der er kommet indhold, uddannelse i hjemmehjælperfaget.

Når jeg er lidt kritisk over for lovforslaget, er det, fordi mange af de høringssvar, der er kommet ind, bl.a. fra FOA, jo siger, at den mulighed har vi allerede i dag. De unge selv er bekymrede for, om kvaliteten bliver forringet i uddannelserne, og hvordan er det med sprogkravene?

Hvis man vælger den praktiske adgangsvej her, så er det jo ikke sådan, at man slipper for noget i den anden ende. Så kommer man jo sandsynligvis til at arbejde først, og da man skal nå det hele, kan vi risikere, at det bliver et meget komprimeret uddannelsesforløb i den sidste ende. Så de får meget, meget travlt. De problemer,

man udskyder i den første del, skal indhentes i den senere del.

Så er vi også meget optaget af, om regeringen på baggrund af bl.a. det høringssvar, jeg omtalte før over for Venstres ordfører, kan komme med nogle tilkendegivelser om, i hvilken retning det går, for på den ene side er KL jo meget tilfreds med, at de nu selv kan optage deres elever, på den anden side siger de, at det er meget uheldigt, at man kommer med det lovforslag på det her tidspunkt, hvor man ikke har styringsmekanismen klar.

Hele det udvalg, der er nedsat eller skal nedsættes, dimensioneringsudvalget, er vi også usikre på hvordan kommer til at fungere i praksis, for der jo er mange aktører her. Det er jo ikke bare kommunerne og amterne, der ansætter de folk her, men også private aktører, og derfor er det ret væsentligt, at vi sikrer, at optaget er tilstrækkeligt på de her uddannelser.

Det fører også til at sige, at det jo er fint nok, at man kan lave et samlet forløb på SOSU-uddannelsen og -assistentuddannelsen og køre det i et samlet forløb. Det er fint nok. Men når vi oplever, at f.eks. virksomheder i Nordjylland lukker, så kommer beskæftigelsesministeren og siger, at hele bundtet kan blive uddannet social- og sundhedsassistenter og -hjælpere. Men der har man bare haft den praksis i loven, at man har sagt, at man kun giver tilskud til at uddanne hjælpere, ikke til assistentuddannelsen. Og det er et forhold, vi godt vil have belyst, selv om det måske ikke lige berører undervisningsministerens område, sådan at vi også kan få det med ind i overvejelserne.

Derfor vil jeg køre videre ad den linje og også stille spørgsmålet, fordi det er nævnt: Hvordan forholder ministeren sig til det forhold, at der er flere SOSU-skoler i en region? Jeg har tidligere spurgt ind til det, fordi jeg er bekymret for, at vi kan risikere, at der sker en centralisering, når staten overtager ansvaret for amtet, og der så ikke er den her koordinering, og at uddannelsesmulighederne geografisk bliver mindre ved, at der bliver færre uddannelsessteder. For når man taler om dimensionering, må der også skulle ske en udvælgelse, når man vælger praktikadgangen og skoleadgangsvejen. F.eks. er der i Nordjylland tre skoler. Hvem er det, der skal have? Vi ønsker af geografiske hensyn, af nærhedshensyn, at vi bevarer de uddannelsesinstitutioner, der er der.

Det er nogle af de betænkeligheder, vi har, som vi vil forfølge i udvalget og stille relevante